

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.59/2021/9. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten a 2021. október 6. napján megtartott nyilvános ülés alapján, a 2021. október 27. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A hivatali vesztegetés büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társa ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2020. december 3. napján kihirdetett 28.B.202/2019/67. számú ítéletét megváltoztatja:

Terhelt1 I.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket hivatali vesztegetés büntettének [Btk. 293.§ (1)-(2) bekezdés], és bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének [Btk. 343.§ (1) bekezdés c) pont],

Terhelt2 II.r. vádlott cselekményeit hivatali vesztegetés elfogadása büntettének [Btk. 294.§ (1) bekezdés (3) bekezdés a) pont aa) alpont] és közokirat-hamisítás büntettének [Btk. 343.§ (1) bekezdés c) pont] minősíti.

Terhelt1 I.r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tétel számát 100 (száz) napi tételre súlyosítja, az I.r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés összege így 100.000 (százezer) forint.

Terhelt2 II.r. vádlottal szemben alkalmazott vizsgáztatói tevékenységtől eltiltás tartamát 5 (öt) évre mérsékeli.

A bűnjeleket a BRFK Korruptciós és Gazdasági Bűnözés Elleni Főosztály, Korruptciós Bűnözés Elleni Osztály, Korruptciós Bűnözés Elleni Alosztály II. 0100/320/2016.bü. számon foglalta le, tárgynyilvántartási száma T.33/2016.

Az elsőfokú eljárás befejezéséig felmerült 50.868 (ötvenezer-nyolcszázhatvannyolc) forint bűnügyi költséget Terhelt1 I.r. vádlott köteles az államnak megfizetni, míg az államot terhelő bűnügyi költség összege 417.398 (négyasztizenhét ezer-háromszázkilencvennyolc) forint.

Az elsőfokú ítélet bevezető részéből a 2019. április 16-i nyilvános előkészítő ülés megjelölését mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 9.584 (kilencezeröttszáznyolcvannégy) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2020. december 3. napján kihirdetett 28.B.202/2019/67. számú ítéletével Terhelt1 I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki felbujtóként elkövetett közfeladati helyzettől visszaélés büntetése [Btk.306.§ a) pont], vesztegetés büntetése [Btk. 290.§ (1)-(2) bekezdés], és felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetése [Btk.342.§ (1) bekezdés a) pont II. fordulata], egyben a 2. rendbeli bűnszegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetése [Btk. 342.§ (1) bekezdés b) pont] miatti büntetőeljárást megszüntette. Az I.r. vádlottat halmazati büntetésül 30 napi tétel, napi tételenként 1.000-forint összegű, összesen 30.000-forint pénzbüntetésre ítélte.

[2] Terhelt2 II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki közfeladati helyzettől visszaélés büntetése [Btk. 306.§ a) pont], vesztegetés elfogadásának büntetése [Btk. 291.§ (1)-(2) bekezdés a) pont (3) bekezdés b) pont] és közokirat-hamisítás büntetése [Btk. 342.§ (1) bekezdés a) pont II. fordulata] A felbujtóként elkövetett hamis magánokirat-felhasználásának vétsége [Btk.345.§] és 2. rendbeli felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetése [Btk. 342.§ (1) bekezdés b) pont] miatti büntetőeljárást megszüntette. A II.r. vádlottat halmazati büntetésül 2 év börtönfokozatú szabadságvesztésre, a vizsgáztatói tevékenységtől végleges eltiltásra és 150 napi tétel, napi tételenként 1.000-forint összegű, összesen 150.000-forint pénzbüntetésre ítélte, továbbá 160.000-forint erejéig nevezett szemből vagyonekobzást rendelt el. A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, valamint mindkét vádlott tekintetében a pénzbüntetés meg nem

fizetése esetére annak szabadságvesztésre átváltoztatásáról, illetve a büntetőeljárás során lefoglalt bűnjelekről és a felmerült bűnügyi költség megfizetéséről.

[3] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyészség a jogorvoslati nyilatkozatra fenntartott három munkanapon belül a vádlottak terhére a cselekmények jogi minősítésének – az ügyészi végindítványnak megfelelő – megváltoztatása mellett súlyosításért, I.r. vádlott tekintetében a pénzbüntetés napi tételszámának felemelése, II.r. vádlott esetében pedig végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést.

[4] Az eljárást megszüntető rendelkezéseket az ügyészi fellebbezés nem kifogásolta, ebben a tekintetben az elsőfokú bíróság ítéletét tudomásul vette.

A fellebbezés részletes indokolásában kifejtette, hogy nem ért egyet az elsőfokú bíróságnak azzal az álláspontjával, amely szerint a 2011.évi CXCV. tv. (Köznevelési törvény), illetve a Btk. 459.§ (1) bekezdés 12.pont i) alpontja értelmében a II.r. vádlott, mint pedagógus közfeladatot ellátó és nem hivatalos személy. Az 5/2018. Büntető jogegységi határozat és a Köznevelési törvény 66.§ (2) bekezdésére hivatkozással utalt arra, hogy a pedagógus (valamint nevelő, oktató munkát közvetlenül segítő alkalmazott) az óvodai nevelőmunka és az iskolai kollégiumi nevelő, oktató munka, valamint a pedagógiai szakszolgálat ellátása során a gyermekkel, tanulókkal összefüggő tevékenységével kapcsolatban büntetőjogi védelem szempontjából minősül közfeladatot ellátó személynek, vagyis e minőséget a háttérnormában meghatározott esetekre hivatkozással állapítja meg a Büntető törvénykönyv, és csak a büntetőjogi védelem oldaláról határozza meg ezt a speciális státuszt.

A szakképzésről szóló 1993.évi LXXVI. törvény 12.§ (2) bekezdése alapján a szakmai vizsga, állami vizsga, a 20/2007.(V.21.) OM rendelet a szakmai vizsgáztatás általános szabályairól és eljárási rendjéről szabályozza a vizsgabizottsági elnök feladatait.

Jelen esetben a II.r. vádlott, mint a vizsgabizottság elnöke a szakképzésért és felnőttképzésért felelős miniszter által, a szakképzésért és felnőttképzésért felelős állami szerv útján delegált megbízás alapján járt el, vagyis a II.r. vádlott vizsgabizottsági elnökként közhatalmi feladatot látott el, melyre a felhatalmazást a szakminisztertől kapta, ezért eljárásában hivatalos személynek minősül.

Mindez a jogi minősítés szempontjából úgy értékelendő, hogy a II.r. vádlott, mint hivatalos személy az általa elkövetett cselekményt előnyért, hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetteként, míg az I.r. vádlott cselekménye kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntetteként minősül.

A főügyészség I.r. vádlott tekintetében a felbujtói elkövetői minőség megállapítását is kifogásolta azzal, hogy Terhelt I.r. vádlott csupán elfogadta a II.r. vádlott ajánlatát, aki az ajánlat megtételekor már a cselekmény elkövetésére irányuló szándékkal bírt, ezért helyesen nem az I.r. vádlott alakította ki a bűncselekmény elkövetésének szándékát a II.r. vádlottban,

hanem a magatartásával a II.r. vádlott tekintetében szándékerősítő hatással volt, így magatartása bűnsegédi tevékenységként értékelendő a vesztegetés tekintetében.

A vádlottak közokirattal kapcsolatos cselekménye tekintetében azt emelte ki, hogy jelen ügyben valódi közokirat jött létre a bűncselekmény eredményeként, mert az a kiállítóként feltüntetett személytől származik, de a tartalma hamis, ezért a helyes jogi minősítés álláspontja szerint az ügyészség által indítványozott intellektuális közokirat-hamisítás büntette.

[5] Terhelt1 I.r. vádlott és védője a bűnügyi költségre kötelező rendelkezés ellen, illetve a védő téves jogi minősítés, Terhelt2 II.r. vádlott és védője – ugyancsak a fenntartott három munkanapos határidőben - elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a vizsgáztatói tevékenységtől eltiltás mellőzése, illetve tartamának jelentős mérséklése érdekében fellebbezett.

[6] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.928/2020/5. számú átiratában az ügyészi fellebbezést az abban kifejtett indokok alapján, mindkét vádlott tekintetében pontosításokkal tartotta fenn, míg a vádlottak és védőik fellebbezését nem látta megalapozottnak.

[7] Az ügy elbírálására a Be. 599.§ (1) bekezdése alapján nyilvános ülés megtartását indítványozta azzal, hogy amennyiben a 2020.LVIII.tv. 211.§ (1) és (2) bekezdésének feltételei a másodfokú eljárás során még irányadóak, úgy az ügyben nyilvános ülés tűzésére nem tesz indítványt.

[8] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartása mellett az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a tényállást a bizonyítékok gondos mérlegelésével túlnyomórészt megalapozottan állapította meg.

[9] Az ítéleti tényállást Terhelt2 II.r. vádlott közfeladatot ellátó személyként értékelése tekintetében azonban megalapozatlannak ítélte, mert álláspontja szerint a II.r. vádlott, mint az OKJ vizsgabizottság elnöke a szakminisztertől kapott felhatalmazás alapján eljárva közhatalmi feladatot látott el, így hivatalos személynek minősült.

[10] Rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét kellő alaposággal teljesítette, melynek során megfelelő indokát adta annak, hogy a II.r. vádlott érdemi védekezésével szemben miért Terhelt1 I.r. vádlott önmagát is terhelő és következetes vallomását tekintette irányadónak.

[11] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás alapján a vádlottak bűnösségének megállapítását okszerűnek ítélte, azonban a bűncselekmény anyagi jogi minősítésével nem értett egyet. Az ügyészség fellebbezésében foglaltakat Terhelt2 II.r. vádlott hivatalos személykénti eljárásával kapcsolatban fenntartva egyetértett azzal is, hogy a vádlottak cselekményeinek helyes jogi minősítése az ügyészi végindítványnak és

fellebbezésnek megfelelő, és Terhelt1 I.r. vádlott e cselekményeket nem felbujtóként, hanem bűnsegédként követte el.

[12] A vádlottak közbizalom elleni cselekményével kapcsolatban ugyancsak az ügyészi fellebbezésben foglaltakra utalással azt hangsúlyozta, hogy a II.r. vádlott hivatalos személykénti eljárására tekintettel e bűncselekmény helyes jogi minősítése a Btk. 343.§ (1) bekezdés c.) pontja szerinti hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntette.

[13] Az I.r. vádlott vádlottal szemben a pénzbüntetés, mint büntetési nem alkalmazását a nagyszámú enyhítő körülményre tekintettel nem kifogásolta, azonban a cselekmény tárgyi súlyához mérten a pénzbüntetés napi tétel számának felemelését látta indokoltnak.

[14] A II.r. vádlott tekintetében a közélet tisztaságához fűződő bizalom jelentőségének kiemelése mellett, a bűncselekmények jellege alapján végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabására tett indítványt. Egyéb tekintetében pedig az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[15] A védők a Be.584.§ (6) bekezdésén alapuló kötelezettségüknek megfelelően az elsőfokú bíróság ítélete ellen bejelentett fellebbezésüket írásban is megindokolták.

[16] Terhelt1 I.r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában a Fővárosi Törvényszék által megállapított tényállással és az elsőfokú ítélet indokolásával egyetértve a bűncselekmények jogi minősítése tekintetében a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség álláspontját osztotta abban a tekintetben is, hogy védenca a bűncselekményeket bűnsegédként követte el, mivel a II.r. vádlott felajánlását elfogadta a bizonyítvány megszerzésére. Kiemelte, hogy az I.r. vádlott az eljárás során a bűnösségét elismerte, a tárgyaláshoz való jogáról lemondott, azonban a törvényszék e nyilatkozatát előbb elfogadta, majd utóbb az ebben a tárgyan meg hozott végzését hatályon kívül helyezte, amellyel a védő nem értett egyet.

[17] Az I.r. vádlott őszinte megbánását, hatóságokkal történő együttműködését, betegségeit és a bűnsegédi elkövetői magatartását hangsúlyozta. A minősítés tekintetében a törvénynek megfelelő határozat meghozatala mellett annak megállapítását kérte, hogy a bírósági szakban keletkezett és az I.r. vádlott terhére megállapított bűnügyi költséget az állam viseli, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[18] Terhelt2 II.r. vádlott – elsőfokú ítélet kihirdetését követően – meghatalmazott védője az elsőfokú ítélet ellen annak kihirdetésekor fenntartott három munkanapon belül bejelentett fellebbezést elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása érdekében, másodlagosan felmentésért, harmadlagosan a vizsgáztatói tevékenységtől eltiltás mellőzése, korlátozása, illetve tartamának enyhítése és a II.r. vádlottal szemben előzetes mentesítés alkalmazás érdekében tartotta fenn.

[19] A védő a fellebbezésének bevezető részében szükségesnek látta bemutatni a szakmai vizsgáztatás jogszabályi háttérét, rámutatva arra, hogy a szakképzés alaprendszerét az 1993.évi LXXVI. törvény határozta meg, amelyet azonban 2012. január 1-től hatályon kívül helyezett a 2011. évi CLXXXVII. törvény, vagyis a vádbeli vizsgára ez utóbbi törvény az irányadó, bár az I.r. vádlott nevére kiállított bizonyítványon még a korábbi (1993.évi LXXVI.tv.) törvényre hivatkozás szerepel. Ennek oka a védelem szerint az, hogy két szakmai vizsgáztatási rendszer futott ekkor párhuzamosan, de már hatályban volt a 133/2011.(VII.18.) Kormányrendelet.

[20] A (korábban hatályos) 133/2010.(IV.22.) Kormányrendelet alapján tett modulzáró vizsgát az I.r. vádlott 2013. június 27.-én, amely alapján jogosult lett arra, hogy 2014. június 27-ig záróvizsgát tegyen valamelyik vizsgaszervező intézménynél, amelyről a 20/2007.(V.21.) SZMM rendelet rendelkezett. A vádbeli időszakban lehetőség volt arra, hogy valaki csak modulzáró vizsgát tegyen anélkül, hogy képzésre járt volna. Az I.r. vádlott ennek alapján tehetett modulzáró vizsgát a egyéb érdekelt2.-nél anélkül, hogy képzésre járt volna, melyet igazol tanú39 vizsgáztató által aláírt jegyzőkönyv és a egyéb érdekelt2. által kiállított vizsgaigazolás, melynek birtokában az I.r. vádlott kitölthette a jelentkezési lapot a szakmai vizsgára. A jelentkezési laphoz szükséges dokumentumok ellenőrzése a egyéb érdekelt2., mint vizsgaszervező feladata volt, melyet a jelentkezési lapon szereplő záradék igazolt. A vizsgán a vizsgázó személyazonosságát a vizsgabizottsági tag volt köteles ellenőrizni, míg a vizsga elnöke a jelentkezési lapon szereplő záradék ellenőrzéséért volt felelős. Hangsúlyozta, hogy a vizsgák és képzések tekintetében a jogszabályi háttér folyamatosan változott, így a tanúk tekintetében sem várható el, hogy a hatályos állapotokra visszaemlékezve tegyenek vallomást.

[21] A vizsgáztatók részére 2007. évben összeállított Kézikönyv szakmai vizsgák szervezéséhez című segédletet csatolta fellebbezéséhez, amelyből álláspontja szerint a jogszabályi háttér és a gyakorlat is megfelelően feltárható.

[22] Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló elsődleges indítványának indokaként előadta, hogy az elsőfokú bíróság tanú22 tanút annak ellenére nem idézte, illetve meghallgatta meg az ügyben, hogy a tanú a 2019. június 18-i tárgyaláson szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, majd ezt követően a tanú ismételt idézése elmaradt, és az elsőfokú bíróság ítéletében nem adott számot ennek indokáról.

[23] Továbbá kifogásolta, hogy tanú27 és tanú28 – vizsgabizottsági tagok – meghallgatását az elsőfokú bíróság védői indítvány ellenére nem látta indokoltnak a Be. 172.§ (1) bekezdése szerinti vallomástétel megtagadási okra tekintettel úgy, hogy erre a körülményre a tanúknak nem is volt lehetőségük nyilatkozni, megjegyezve azt is, hogy az időmúlás sem logikus magyarázat a meghallgatásuk mellőzésére, hiszen az elsőfokú bíróság számtalan vizsgázót is meghallgatott és részben a vallomásukra alapította a tényállást.

[24] Kifogásolta, hogy tanú30 és tanú36 tanúkénti meghallgatására sem került sor, és ennek elmaradása okáról az elsőfokú bíróság nem adott számot.

[25] tanú40, mint szakképzési szakértő-tanú meghallgatása sem történt meg az eljárásban, annak ellenére, hogy az ebben a körben meghallgatott tanúk érdemi kérdésekre

nem tudtak választ adni, illetve nem emlékeztek a vádbeli időszakra érvényben lévő jogszabályi környezetre.

[26] tanú²¹ tanú vonatkozásában azt észrevételezte, hogy meghallgatása során a modulzáró vizsgajegyzőkönyvre nézve nyilatkozott, szemben az ez alapján kiállított vizsgaigazolás helyett, amelynek a jelentősége abban áll, hogy a jegyzőkönyv tekintetében sem formai, sem tartalmi előírást nem tartalmaz a jogszabály, ellenben a vizsgaigazolás megléte a feltétele a vizsgára bocsátásnak.

[27] Hangsúlyozta azt is, hogy a II.r. vádlott nem kapott az eljárás során lehetőséget arra, hogy felvázolja és okirati bizonyítékokkal alátámassza az I.r. vádlott feljelentésének hátterét, amely a közöttük a társasház gazdálkodásával kapcsolatban – II.r. vádlott, mint a számvizsgáló bizottság tagja és I.r. vádlott és élettársa, tanú¹, mind gondnokok között – merült fel. Ezzel szemben a II.r. vádlott szavahihetőségének és jellemének vizsgálatával az elsőfokú bíróság hosszasan és részletesen foglalkozott és tett a vádon is túlterjeszkedő megállapításokat. A II.r. vádlott és az I.r. vádlott élettársa közötti haragos viszony azonban olyan mértékű is lehet, amely a vallomástételben ez utóbbi, tanúként meghallgatott személyt részben akadályozhatta.

[28] Szokatlan bizonyítási eljárásként értékelte a védő azt, hogy a 2019. november 14-i tárgyaláson olyan tanúk meghallgatására került sor, akit a bíróság rövid úton, tanú¹⁶ tanú meghallgatása közben idézett meg (tanú¹⁹), illetve két olyan további tanút is meghallgatott a bíróság, akiket az I.r. vádlott élettársa hívott fel a bíróság előtti megjelenésre.

[29] Ezzel szemben az I.r. vádlott szavahihetősége tekintetében a II.r. vádlott által – az előkészítő ülésen - indítványozott tanú³⁷ tanúkénti meghallgatását az elsőfokú bíróság elutasította, és ennek indokát ítéletében nem adta.

[30] A 2013. július 11. napján vizsgázó személyek meghallgatásával kapcsolatban kifejtette, hogy az időmúlás, illetve amiatt, hogy a vizsga letétele nem volt előzetes tanfolyam elvégzéséhez kötve, érdemi vallomás nem volt várható, és jellemzően a tanúk még a vizsgabizottság tagjait, de saját oktatóikat sem ismerték fel.

[31] A modulzáró vizsgával kapcsolatban Kis-Ferencz Gábor meghallgatására tett indítvány elutasítását kifogásolta azzal, hogy az elsőfokú ítélet erre vonatkozó indokai nem helytállóak.

[32] tanú⁸ tanú vallomását elemezve kifejtette, hogy életszerűtlen az az előadása, hogy a vizsgabizottság egy általuk nem ismert hallgatót jelentett be, megjegyezve, hogy miután a képzés elvégzése nem volt tanfolyam-köteles, így nem meglepő, hogy a tanú olyan személlyel vizsgázott együtt, akit korábban a tanfolyamon nem látott.

[33] A vizsgára lejelentett létszám és a tényleges vizsgázók száma közötti eltéréssel kapcsolatban megismételte, hogy ezt 2013. júliusában nem tiltotta jogszabály, és a gyakorlat szerint nem volt probléma, ha a vizsgázók többen voltak a bejelentéshez képest, amennyiben a vizsgáztató elnök vállalta a felelősséget.

[34] Megengedhetetlennek és a vádon túlterjeszkedőnek jelölte meg az elsőfokú bíróságnak a II.r. vádlottnak pénzért orvosi alkalmassági igazolások vizsgálók részére történő megszerzésére utaló fejtegetését, megjegyezve azt is, hogy tanú⁴³ tanúnak az eljárás során tett vallomásai nem voltak ellentmondásmentesek, és ezek feloldásra sem kerültek. Vádon indokolatlan és megengedhetetlen túlterjeszkedésként értékelte az elsőfokú bíróságnak a II.r. vádlott további vizsgaeseményekre tett általánosító következtetéseit, így erre, valamint az elsőfokú bíróság által vétett eljárási hibákra tekintettel ítélte szükségesnek az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására kötelezését.

[35] A felmentés körében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozatlanságára hivatkozott, amely véleménye szerint a másodfokú eljárásban helyes ténybeli következtetésekkel kiküszöbölhető. Hangsúlyozta a II.r. vádlott következetes büntetőjogi felelősségét tagadó vallomását, illetve azt, hogy önállóan ezt a bűncselekményt nem tudta volna elkövetni, de társai felderítésére nem került sor

[36] Hivatkozott arra, hogy az I.r. vádlott általános iskolai bizonyítványát a II.r. vádlott nem tudta volna beszerezni, azonban maga az I.r. vádlott sem tett olyan vallomást, hogy azt a II.r. vádlott részére átadta volna.

[37] A vizsga díjának kifizetésével kapcsolatban életszerűtlennek ítélte azt, hogy a II.r. vádlott ezt „megelőlegezte” volna, mint ahogy azt is, hogy a vádlottak a „vesztegetési pénz” utólagos átadásában állapodtak volna meg, mert azt előre „szokták” elkérni.

[38] A modulzáró vizsga jegyzőkönyvével és az erre vonatkozó igazolással kapcsolatban hangsúlyozta, hogy nem nyert bizonyítást az, hogy ezt a II.r. vádlott szerezte be, mint ahogy az sem, hogy az egészségügyi alkalmassági igazolás a közreműködésével került az I.r. vádlott jelentkezéssel kapcsolatos iratai közé.

[39] A modulzáró vizsgajegyzőkönyv és igazolás valótlan tartalmának megállapításával kapcsolatban előadta, hogy ez nem nyert bizonyítást, és ugyanígy az I.r. vádlott nevére a törzslapot kiállító személy kiléte sem.

[40] Ugyancsak bizonyítatlannak látta azt, hogy a jelentkezési lap szakmai vizsgára elnevezésű adatlapot az ismeretlen személy a II.r. vádlott rábírására írta alá, és azt is, hogy a II.r. vádlott felhatalmazás nélkül vette át az I.r. vádlott nevére szóló bizonyítványt, mert erre szóbeli felhatalmazása volt.

[41] Végül – a felmentésre irányuló indítványa körében – nem látta bizonyítottnak azt sem, hogy az egészségügyi alkalmasságot igazoló irat a II.r. vádlott közreműködésével kerülhetett a vizsgadokumentumok közé, de az I.r. vádlott vallomásait a II.r. vádlottnak átadott pénz összecszerűsége tekintetében is ellentmondásosnak jellemezte.

[42] Az enyhítésre irányuló fellebbezést azzal indokolta, – egyetértve az elsőfokú bíróságnak azzal az álláspontjával, hogy a II.r. vádlott a vizsgáztatás során közfeladatot ellátó

személyként járt el - hogy a jelentős időmúlás már önmagában is elegendő a speciális és generális prevenció eléréséhez, amely idő alatt a szakmájában a II.r. vádlott ellehetetlenült, ez idő alatt sem oktatási sem pedig vizsgáztatási munkát nem kapott.

[43] Okirattal igazolta, hogy időközben védence doktori címet szerzett és olyan állásajánlattal keresték meg, amelyhez vizsgáztatói tevékenység is kapcsolódik. Ezért a vizsgáztatói tevékenységtől eltiltás határozott időre mérséklését, illetve annak OKJ vizsgáztatásra vonatkozó korlátozását, és érdemessége alapján a II.r. vádlott előzetes mentesítését kérte a büntetett előélethez fűződő hátrányos következmények alól.

[44] A másodfokú nyilvános ülés előtt érkezett beadványában a védő előadta, hogy a II.r. vádlott olyan a szabadságvesztés végrehajtását akadályozó betegségben - anafilaxiás sokkban – szenved, amelyet ismeretlen gyógyszer és ételek együttes hatása vált ki és korábban három alkalommal vált szükségessé emiatti újraélesztése. A jelenlegi állapotának megállapításához szükséges orvosi dokumentáció beszerzését vállalja, és betegsége miatt nem rendelkezik COVID-19 fertőzés elleni védőoltással, de annak beadásához hozzájárul. Egyben a vakcina beadásához hozzájáruló, de kitöltetlen és aláírással el nem látott nyilatkozatot csatolt.

[45] A másodfokú bíróság a fellebbezések elbírálására a Be.599.§ (1) bekezdése értelmében nyilvános ülést tűzött ki, melyen a védők az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezésüket azonos tartalommal tartották fenn.

[46] Terhelt2 II.r. vádlott felszólalásában előadta, hogy az elsőfokú eljárásban úgy érezte, hogy a bíróság nem hallgatta meg, indítványait indokolás nélkül elutasította. Indokolatlannak ítélte azt, hogy az elsőfokú bíróság a jellemével kapcsolatban igen hosszas vizsgálódást folytatott, de az ügy érdemére vonatkozóan számos kérdés nem tisztázódott. Különösen az ügy tárgyához kapcsolódó szakmai, jogszabályi háttér maradt véleménye szerint felderítetlen. Hangsúlyozta, hogy az OKJ-s képzési, vizsgáztatási rendszer létrehozásában szakértőként részt vett, egész élete során ehhez a tevékenységhez, az oktatáshoz kötődött. A büntetőeljárás megindulását követően azonban szakmai körökben ellehetetlenült, egyetlen megbízást sem kap, annak ellenére, hogy korábban az első komplex szakmai vizsgáztatásra, mint vizsgálgaelnököt maga a szakképzésért felelős államtitkár kérte fel.

[47] Ártatlanságát hangsúlyozva elmondta, hogy a felfüggesztett büntetését még csak elfogadta volna, de a vizsgáztatási tevékenységtől eltiltás olyan hátrányt jelent, amellyel oktatási tevékenységet sem folytathatna, hiszen ennek szerves része a vizsgáztatás, a tudásátadás sikerességének ellenőrzése. Szakmai elhivatottságán túl hivatkozott arra is, hogy a munkája során diákjaival olyan közvetlen, személyes kapcsolatot sikerült kialakítania, amely az oktatási tevékenységen túlmutat, és ennek az egyik összetevője a vizsgáztatási módszerében, elveiben rejlik. Kitért arra is, hogy az időközben megszerzett tudományos fokozat lehetőséget biztosítana számára a felsőoktatásban történő elhelyezkedésre, de a foglalkozástól eltiltása esetén elhagyni kényszerülne ezt a pályát, és új szakma elsajátítása, az ebben való érvényesülés, a megélhetésének biztosítása az életkorára is figyelemmel már lehetetlen. A vizsgáztatási tevékenységtől végleges eltiltással kapcsolatban elmondta, hogy

egy alapszintű szakképesítést adó OKJ-s vizsga – ha ténylegesen egy esetben úgy is történt volna, ahogy az I.r. vádlott állította – nem adhat alapot valakinek az egész életét tönkre tenni. Megismételve azt, hogy a büntetőeljárás oka az I.r. vádlott és élettársának személyes bosszúja, hangsúlyozta, hogy a bűncselekmény elkövetésének kétséget kizáró bizonyítása az esetében nem történt meg.

[48] Az ellentétes és többirányú irányú fellebbezéseket a másodfokú bíróság az alábbiak szerint ítélte megalapozottnak:

[49] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a bejelentett fellebbezések tartalmára tekintettel a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen, a Be. 590. § (1) bekezdése alapján, az azt megelőző bírósági eljárással együtt, teljes körben felülbírált. Vizsgálta az ítélet megalapozottságát, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseket, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását.

[50] Nem képezték a felülbírálat alapját a Be. 590.§ (8) bekezdése értelmében az elsőfokú ítélet eljárást megszüntető rendelkezései.

[51] A fentieknek megfelelően az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék a hatályos perrendi szabályokat betartva folytatta le a bizonyítási eljárást, tényállás tisztázási kötelezettségének a Be. 163. § (1) és (2) bekezdésben rögzítettek szerint, az elvárt mértéket meghaladóan, egyes következtetései tekintetében a vád keretein túlmutatóan eleget tett.

[52] Az elsőfokú bíróság az ügyben a Be. 499. § (1) bekezdésének megfelelően előkészítő ülést tartott, melyen a vádlottakat az eljárási jogairól a Be. 185.§ (1) bekezdésének megfelelően tájékoztatta, továbbá a Be. 500. §-a értelmében figyelmeztette az előkészítő ülés lényegére, a bűnösségének beismerése és a tárgyaláshoz való jogról lemondás következményeire, illetve bizonyítási indítványaik előterjesztésének lehetőségére, annak korlátaira. A vádlottak a kioktatásokat megértették, tudomásul vették. Terhelt1 I.r. vádlott a bűnösségét a vádiratban foglalt bűncselekmények tekintetében beismerte és a tárgyaláshoz való jogáról lemondott, melyet az elsőfokú bíróság végzéssel elfogadott.

[53] Terhelt2 II.r. vádlott a bűnösségét nem ismerte el és a vádiratban terhére rótt tények tekintetében részletes nyilatkozatot tett, melyben tagadta azt, hogy ajánlatot tett volna az I.r. vádlottnak arra, hogy 130.000-forintért segítséget nyújt az OKJ-s vizsga letételéhez, és úgy nyilatkozott, hogy az I.r. vádlott a vádban megjelölt időpontban személyesen részt vett a vizsgán és teljesítette annak feltételeit. Azt elismerte a II.r. vádlott, hogy a kiállított bizonyítványt az I.r. vádlott helyett, de az ő megbízásából átvette.

[54] Az előkészítő ülésen a bíróság felhívására Be. 506. § (4) bekezdése értelmében a vádlottak és védőik megtették bizonyítási indítványukat, és az ügyészség ezzel összefüggésben élt a Be. 506.§ (6) bekezdése szerinti észrevételezési jogával.

[55] A bizonyítási indítványok tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletében (10. oldal 2. bekezdéstől 17. oldal utolsó előtti bekezdéséig) részletesen bemutatta, hogy azoknak milyen okból és mely bizonytandó tény vonatkozásában adott helyt, és – szemben a II.r. védőjének hivatkozásával – kellő indokát adta az egyes indítványok elutasításának, kitérve a tárgyalás előkészítését követően előterjesztett indítványok elfogadásának okára is (Be. 520.§ (1) bekezdés).

[56] Az elsőfokon eljáró bíróság a tárgyalás során a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat betartotta. A vádlottak előkészítő ülésen tett vallomásai, valamint az előterjesztett bizonyítási indítványok alapján a tárgyalás megkezdése után, a Be. 521.§ (1) bekezdésére figyelemmel, az ebben a körben folytatott bizonyítás eredményéhez képest jutott arra a következtetésre, hogy Terheltl I.r. vádlott bűnösségét beismerő nyilatkozata elfogadásának a tényállás tisztázása és álláspontja szerint a bűncselekmények jogi minősítésének változása folytán nem lett volna helye, így azt az ügyészség és a vádlott nyilatkozatának beszerzését követően hatályon kívül helyezte. (Be. 521.§ (3) bekezdés)

[57] A vádlottak és a tanúk a büntetőeljárásban törvényes jogaikat megfelelően gyakorolhatták, az eljárásban résztvevő személyek figyelmeztetése a törvényi rendelkezéseknek megfelelően megtörtént. A tanúvallomások során az elsőfokú bíróság minden esetben figyelemmel volt a vallomástétel megtagadásának a Be. 172.§-a szerinti akadályaira, és a törvényes kioktatást ennek megfelelően fogantatosította, illetve az erre adott nyilatkozatokat a jegyzőkönyvben rögzítette.

[58] Az okiratokat, iratokat az elsőfokú bíróság a szükséges körben a vádlottak és tanúk elé tárta, illetve ismertetéssel a tárgyalás anyagává tette.

[59] Az igazságügyi írás-szakértők ügyészi indítványra történő meghallgatása, illetve a szakvélemény ismertetése ugyancsak a törvényes figyelmeztetések mellett jogszerűen folyt.

[60] A II.r. vádlott védőjének kifogásával szemben, amikor az elsőfokú bíróság a tanú16 tanú meghallgatása során hivatkozott tanú19, továbbá Terheltl I.r. vádlott által ehhez kapcsolódóan indítványozott tanú24 és tanú25 Kerti Mónika tanúk azonnali, rövid úton megidézése mellett döntött, nem sértett olyan eljárási szabályt, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, illetve e tanúk vallomásának a bizonyítékok köréből történő kirekesztését indokolná. Megjegyzendő, hogy valamennyi tanú vállalta a bíróság előtti azonnali megjelenést, továbbá meghallgatásuk során a törvényes figyelmeztetések is elhangzottak. Más tekintetben, bár az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában hangsúlyozta, hogy a bizonyítási eljárás során a vádlottak szavahihetősége körében vált indokoltá olyan további tanúvallomások beszerzése (így az előbb említett tanú24 és felesége, tanú20 és tanú26, valamint tanú19 és tanú17 tanúk) amelyekből a II.r. vádlott tekintetében a vádban nem szereplő tények is feltárhatóak voltak, azonban ez a bizonyítás törvényességét azért nem érintette, mert az ítéleti tényállás megállapítása során az elsőfokú bíróság alapvetően a vád kereteit szem előtt tartotta, a levont – és iratok tartalmával alátámasztott - következtetéseit kizárólag az ítélet indokolásában a vádlottak szavahihetőségének értékelése során fejtette ki.

[61] A vádlottak és a tanúk közötti szembesítések a szükséges körben megtörténtek, annak eredményét az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló egyéb bizonyítékokkal összevetve, iratszerűen értékelte.

[62] Mindezek alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a lehetséges és rendelkezésre álló bizonyítékokat a Be. 167.§ (4) bekezdésének megfelelően, egyenként és összességében is megvizsgálta, majd e bizonyítékok okszerű és iratszerű értékelésének eredményeként a tényállást túlnyomórészt megalapozottan állapította meg, amelyet másodfokú bíróság a Be. 592.§ (2) bekezdés a) és d) pontjában foglal okból, a Be. 593.§ (1) bekezdés a) pontja alapján az alábbiakkal egészítette ki, illetve helyesbítette:

[63] Az elsőfokú ítélet 8. oldal 5. bekezdését úgy pontosítja, hogy terhelt2 Andrea II.r. vádlott arról a magatartásáról, hogy közreműködésével valótlan adatot foglalnak közokiratba az I.r. vádlott, az előzetes megbeszélésüknek megfelelően tudomással bírt, az OKJ-s bizonyítvány megszerzése érdekében a II.r. vádlott ajánlatát elfogadva, személyes okmányainak átadásával szándékosan segítséget nyújtott.

[64] Az ítéleti tényállás 8. oldal 10. és 11. bekezdésében hivatkozott 1993.évi LXXVI. (Szakképzésről szóló) törvényre hivatkozást az elsőfokú ítéletből mellőzi azzal, hogy az 2012. január 1. napjától hatálytalan, így helyesen a vádbeli időszakra az elsőfokú ítélet 9. oldal 3. bekezdésében megjelölt 2011.évi CLXXXVII. törvény rendelkezései irányadók, a szakmai vizsgáztatás általános szabályról és eljárási rendjéről szóló 20/2007.(V.21.) SZMM. rendelet mellett.

[65] Az elsőfokú ítélet 9. oldal 2. bekezdése helyett a másodfokú bíróság azt rögzíti, hogy terhelt2 Andrea II.r. vádlott az OKJ vizsgabizottság elnökeként közhatalmi feladatot látott el, mert erre a feladatra a szakképzésért és felnőttképzésért felelős miniszterrel kötött megállapodás alapján a gazdasági kamara javaslata alapján, az országos szakképzési névjegyzék részét képező vizsgaelnöki névjegyzék alapján kapott megbízást, ezért eljárásában hivatalos személynek minősült.

[66] Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, a rendelkezésre álló bizonyítékokkal összhangban áll és a Be. 593.§ (3) bekezdése értelmében, a fenti kiegészítéssel a másodfokú eljárás során irányadó volt.

[67] Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének messzemenően és logikai hibától mentesen eleget tett, az egyes bizonyítékokat iratszerűen, egyenként, majd együttesen értékelve mutatott rá arra, hogy az ítéleti tényállás megállapítása során miért fogadta el Terhelt1 I.r. vádlott következetes és önmagát is terhelő, de egyéb bizonyítékokkal is alátámasztott vallomását.

[68] Indokoltan hivatkozott az elsőfokú bíróság arra a körülményre, hogy a büntetőeljárás adatai az ellentétes vallomást tett vádlottak között olyan, és az I.r. vádlott által tett feljelentés időszakára datálható haragos viszonyt tártak fel, amely a vallomások, illetve a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok körültekintő vizsgálatát igényelte, különös tekintettel

arra is, hogy Terhelt1 I.r. vádlott az önfeljelentését, egyben II.r. vádlottat terhelő vallomását a vádbeli esemény után két és fél évvel tette meg.

[69] Azt is helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság, hogy a vád tárgyává tett bűncselekmények speciális, az OKJ-s képzés gyakorlatához, vizsgáztatási rendszeréhez kapcsolódnak, így ebben a tekintetben a hatályos jogi szabályozást is megfelelően ismerő, szakértő tanúk vallomásának beszerzése és azoknak a vádlotti vallomásokkal összevető értékelése szükséges.

[70] Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság rendelkezésére álltak olyan igazságügyi írásszakértő által vizsgált okirati bizonyítékok, amelyek az I.r. vádlott szavahihetőségét támasztották alá, szemben a II.r. vádlott érdemi védekezésével.

[71] Terhelt1 I.r. vádlott a büntetőeljárás során következetes és a feljelentésében foglaltakkal minden tekintetben megegyező vallomását az elsőfokú bíróság pontosan mutatta be, és a személyi és okirati bizonyítékokkal összevetve mutatott rá arra, hogy Terhelt2 II.r. vádlott ezzel szemben előadott érdemi védekezése miért nem fogadható el.

[72] Terhelt1 I.r. vádlott feltárva a feljelentés megtételére indító személyi körülményeit, vallomásában következetesen számolt be arról, hogy a II.r. vádlott pressziójára, az OKJ-s bizonyítvány megszerzésében felajánlott segítségét elfogadva, az egzisztenciális körülményeit féltve döntött úgy, hogy a II.r. vádlott által megjelölt 130.000-forint ellenében az ajánlatát elfogadja. Hangsúlyozta, hogy a II.r. vádlottal való megbeszélés szerint a megjelölt időpontban kizárólag a vizsgán kellett volna megjelennie, ahol az ígéret szerint nagyon könnyű kérdéseket kap majd, illetve a válaszok is szerepelnek a vizsgalapon. Elmondta azt is, hogy a vizsga előtt orvosi alkalmassági vizsgálaton nem vett részt, vizsgadíjat nem fizetett be, illetve a egyéb érdekelt2. épületében nem járt, ott modulzáró vizsgát sem tett. Az OKJ-s vizsgán, amely időpontjáról és helyéről a II.r. vádlott értesítette, betegsége miatt nem tudott részt venni, erre Terhelt2 II.r. vádlott felvetette, hogy további 30.000-forint megfizetése mellett erre is van megoldás, csak a személyi okmányait kell ennek érdekében átadni, és más személy „helyettesíti” őt a vizsgán. A személyi okmányokat a II.r. vádlott tanúltól, az I.r. vádlott élettársától átvette, majd a vizsga napján, az OKJ-s bizonyítvánnyal együtt, tanú39 jelenlétében visszaadta, és ekkor kapta meg a megbeszélésük szerinti 160.000-forintot.

[73] Az I.r. vádlott vallomásával teljes mértékben összecsengő volt élettársa, tanú1 tanú vallomása, és ezeket a vallomásokat alátámasztó objektív bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróság okkal alapította a tényállást e vallomásokra.

[74] A másodfokú bíróság – az elsőfokú bíróság körültekintő mérlegelő tevékenységét elfogadva, és azt szükségtelenül meg nem ismételve – az alábbiakra mutat rá: Terhelt2 II.r. vádlott maga is elismerte, hogy tanú43 háziorvostól kitöltetlen munkaköri-szakmai orvosi alkalmassági igazolást kért, ennek indokaira az eljárás során ellentmondásosan nyilatkozott.

[75] tanú⁴³ tanú vallomásában ezt megerősítve előadta, hogy ilyen általa aláírt és lepecsételt, de egyébként kitöltetlen orvosi igazolást – több esetben – adott át a II.r. vádlott kérésére tanfolyami vizsgázók érdekében. A tanú vallomásában azonban azt is határozottan állította, hogy Terhelt¹ I.r. vádlott nála orvosi vizsgálaton nem vett részt, a nevére ilyen igazolást nem állított ki.

[76] Mindezek alapján az OKJ-s vizsga feltételeként meghatározott, és nevezett háziorvos aláírásával ellátott alkalmassági vélemény kizárólag a II.r. vádlott közreműködésével kerülhetett az I.r. vádlott vizsgaanyagához, és ez egyben az I.r. vádlott vallomásának hiteltérdemlőségét is igazolja.

[77] Az iskolarendszeren kívüli szakképzés esetére előírt modulzáró vizsga (2011.évi CLXXXVII.tv. 10.§) körülményei tekintetében is iratszerűen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy tanú²¹ és tanú¹³ szakértő tanúk (előbbi tanú a egyéb² oktatási igazgatója, utóbbi a egyéb³ Szakképzési Tartalmi Osztály vizsgaszervezője) vallomása alapján, hogy a egyéb érdekelt². – a rendelkezésre álló okiratok alapján - felnőttképzési szerződés nélkül, szabálytalanul úgy modulzáró vizsgáztatta le az I.r. vádlottat, hogy 31 341 01 0010 31 02 szakmai azonosítószámú élelmiszer-és vegyiárú eladó képzést igazoltan nem szervezett, továbbá a modulzáró vizsgáról készült jegyzőkönyv és igazolás hitelességét megkérdőjelezi a sorszám² sorszámú, ÉV/529/2013. számú törzslap, amely szerint az I.r. vádlott 2013. 02.24. és 2013. 07.11. között 31 341 01 0010 31 02 élelmiszer és vegyiárú eladó képzésben vett részt, hiszen modulzáró vizsgát iskolarendszerű képzésben résztvevő személynek nem kell tennie.

[78] Bár a modulzáró vizsga jegyzőkönyvét aláíró tanú³⁹ elsőfokú eljárásban történő meghallgatása során – a Be.172.§ (1) bekezdésére történő kioktatást követően – úgy nyilatkozott, hogy a vizsgán az I.r. vádlott személyesen megjelent és teljesítette a követelményt, vallomásának értékelése során nem hagyható figyelmen kívül a tanú és II.r. vádlott közötti, a közös gyermekük nevelésén alapuló személyes kapcsolat, illetve az az I.r. vádlotti vallomás, mely szerint a tanú is jelen volt az OKJ-s bizonyítvány, és annak ellenértékének átadásánál.

[79] Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy olyan adat nem merült fel az eljárás során, amely szerint az I.r. vádlott tisztában volt azzal, hogy többek között a modulzáró vizsga a feltétele a 130.000 forintért számára beígért OKJ-s bizonyítvány megszerzésének, így semmi oka nem volt azt állítani, hogy azon nem vett részt, hiszen ez a vesztegetés, illetve annak elfogadása szempontjából sem a saját, sem pedig a II.r vádlott büntetőjogi felelősségét nem érinti.

[80] Ellenben Terhelt² II.r. vádlott, mint a szakképzésben jártas és vizsgaelnöki névjegyzékben szereplő személy a szakmai vizsgára jelentkezés feltételeivel tisztában volt, így azzal is, hogy a szükséges okiratok beszerzése nélkül az I.r. vádlottat a vizsgára nem tudja bejelenteni.

[81] A modulzáró vizsga, illetve a II.r. vádlott vizsgaelnöki megbízásának egybeesése közvetve ugyancsak ezt igazolja (ahogy erre helyesen az elsőfokú bíróság is

hivatkozott), mert ebben az időpontban (2013. június 27.) jutott a tudomására a vizsga 2013. július 11-i időpontja.

[82] Helyesen utalt arra is az elsőfokú bíróság, hogy a vizsgára bejelentkezés az egyéb⁴ rendszerbe 2013. június 12. napján szabályosan a vizsgaszervező (egyéb érdekelt²) részéről megtörtént, amelyben 14 személyt jelentettek be, és a II.r. vádlott vizsgaelnöki megbízásában is 14 fő szerepel, az oktatás szervező cégként a egyéb érdekelt⁶ került megjelölésre. Ehhez képest a vizsgázók létszáma ténylegesen 15 fő volt úgy, hogy a vizsgabejelentés módosításra nem került, és 15 fő részére történt meg a bizonyítvány kiállítása és átadása. (A teljesség kedvéért meg kell jegyezni, hogy a II.r. vádlott vizsgaelnöki megbízást ugyanerre az időpontra bolti pénztáros szakmai vizsgára, plusz 1 főre ugyancsak kapott, azonban ez nem érinti a vizsgára jelentett 14 fős létszám változását, mert aznap egy személy két szakmai vizsgát teljesített.) A tényleges vizsgázói létszám és névsor a Tűz-, munka- és egészségvédelmi jegyzőkönyv és az oktatásban részt vett személyek nyilatkozata alapján (nyomozati iratok 73-75. oldal) állapítható meg, az 15+1, vagyis 16 személy.

[83] Iratszerűen utalt az elsőfokú bíróság arra is, hogy a 2013. július 11-i szakmai vizsga tekintetében a egyéb érdekelt². mint vizsgaszervező, és nem, mint oktatás-szervező cég vett részt, amely a II.r. vádlott elnöki megbízóleveléből is megállapítható, de a záróvizsga jegyzőkönyv (nyomozati iratok 71. oldal) is ezt igazolja, amelyben a szakképesítést végző intézményként a egyéb érdekelt⁶ került megjelölésre.

[84] Terhelt¹ I.r. vádlott szavahihetősége tekintetében indokoltan tulajdonított kiemelt jelentőséget az elsőfokú bíróság az írásszakértői véleménynek azon megállapításának, hogy a szakmai vizsga jelentkezési lapján, illetve az előbb hivatkozott Tűz- munka és egészségvédelmi oktatással kapcsolatos nyilatkozaton szereplő névalírással nem az I.r. vádlottól származik.

[85] Az említett és objektív bizonyítékok alapján megalapozott és logikus az elsőfokú bíróságnak az a következtetése, hogy a szakmai vizsgán az I.r. vádlott – vallomásával egyezően – nem vett részt, hanem ott egy ismeretlen személy, az általa átadott személyes okmányainak birtokában megjelent és teljesítette a vizsgakövetelményeket. Ezzel egyben Terhelt² II.r. vádlottnak az a vallomása, hogy az I.r. vádlott személyesen részt vett a vizsgán, hiteltelenné vált, míg az I.r. vádlott vallomása minden részletében igazolást nyert. Ezt erősítette még az a II.r. vádlott által sem vitatott tény, hogy az I.r. vádlott nevére kiállított bizonyítványt ő vette át úgy, hogy az átvételi igazolást az I.r. vádlott névalírással látta el.

[86] Nem fogadható el az erre vonatkozó II.r. vádlotti magyarázat, hogy a bizonyítványt – amely közokirat – Terhelt¹ I.r. vádlott felhatalmazásával azért vette át, mert neki sietnie kellett. Ebben az esetben ugyanis nem volt akadálya annak a jogszerű eljárásnak, hogy az I.r. vádlott részére a bizonyítvány átvételére írásbeli meghatalmazást adjon, így azt a saját nevében átvehesse, vagy a bizonyítvány postai kézbesítését kérje.

[87] Az irányadó tényállás alapján azonban Terhelt² II.r. vádlott egyrészt azért vette át ilyen módon a CXB B sorszámú bizonyítványt, mert az I.r. vádlott a vizsgán nem volt jelen, másrészt ezt maga kívánta részére átadni a megállapodásuk szerinti ellenérték fejében, Terhelt¹ I.r. vádlott nála lévő személyes okmányaival együtt.

[88] Az I.r. vádlott vallomásának arra a részére nézve az elvártnál is alaposabb bizonyítást folytatott le az elsőfokú bíróság, hogy ténylegesen Terhelt2 II.r. vádlott ajánlotta-e fel „segítségét” a vizsgabizonyítvány megszerzésében. A rendelkezésre álló ellentmondásos tanúvallomások alapján okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy az érdektelen tanú20 és tanú26 tanúk vallomása, valamint tanú43 tanú azon nyilatkozata, hogy több esetben adott át kitöltetlen orvosi alkalmassági igazolásokat a II.r. vádlott kérésére, „amely nélkül nem tud vizsgáztatni” egyértelműen az I.r. vádlott és élettársa, tanú1 vallomásának valóságtartalmát igazolja ebben a tekintetben is.

[89] A védő a fellebbezés indokolásában hivatkozott tanú22 tanúkenti meghallgatása valóban az elsőfokú eljárásban elmaradt, és ennek indokára az elsőfokú bíróság az ítéletében nem tért ki. Az iratok tartalma alapján azonban megállapítható, hogy az Szakképzési Integrált Információs Rendszer működéséről és a 2013. július 11-i szakmai vizsga bejelentésére vonatkozóan rendelkezésre állt tanú21 és tanú13 tanúk aggálytalan és egybehangzó vallomása, továbbá okirati bizonyítékok, így alappal nem kifogásolható, hogy nevezett tanú meghallgatását az elsőfokú bíróság nem tartotta a továbbiakban indokoltnak.

[90] tanú30 és tanú36 tanúkenti meghallgatásának elmaradása ugyancsak nem érinti az elsőfokú ítélet megalapozottság, mert a vizsgáztatás menetével kapcsolatban egyéb személyi és okirati bizonyítékok is rendelkezésre álltak, míg a vizsgadíj befizetésének körülményei az ügyben rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok tükrében nem relevánsak.

[91] Szemben a II.r. vádlott védőjének észrevételével, az elsőfokú bíróság megfelelő indokát adta tanú40 szakképzési szakértő meghallgatása mellőzésének (elsőfokú ítélet 13. oldal 1. bekezdés 2. mondata).

[92] Ugyancsak a II.r. vádlott védőjének érvelésével ellentétben, kellő alaposággal vizsgálta az elsőfokú bíróság az I.r. vádlott által tett feljelentés körülményeit, indítékát, és pontosan jelölte meg, hogy a társasházzal kapcsolatos vitás kérdések ellenére, miért az I.r. vádlott – egyéb bizonyítékokkal is alátámasztott – vallomását fogadta el ítélezése alapjául.

[93] tanú16 tanúvallomásának értékelésére az elsőfokú bíróság ítélete, különös tekintettel a vallomásában megjelölt és a II.r. vádlotthoz köthető vizsgalehetőség felajánlása tekintetében részletesen kitért, mint ahogy tanú37 írásban tett nyilatkozata tekintetében is megindokolta, hogy a tanú meghallgatása az ügy szempontjából miért nem bír jelentőséggel. (elsőfokú ítélet 16. oldal 7-8 bekezdés).

[94] tanú39 tanú vallomásában hivatkozott – állítása szerint az I.r. vádlottal együtt vizsgáló – Kis-Ferencz Gábor tanúkenti meghallgatása mellőzésének indokaival a másodfokú bíróság is egyetértett, annyi pontosítás mellett, hogy tanú39 a 2019. szeptember 5-i meghallgatása során tett említést e személyről. Megjegyzendő, hogy miután az I.r. vádlott az egyéb bizonyítékok tükrében a modulzáró vizsgán nem vett részt, e tanú vallomásától az ügy előrevitelét szolgáló bizonyíték nem volt várható.

[95] Az I.r. vádlott számára felajánlott vizsgaidőpontban jelenlévő vizsgázók vallomásával kapcsolatban helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy az időmúlás, de emellett a vizsgahelyzet miatti feszültség okából sem volt várható érdemi vallomás. Egyedül tanú8 tanú számolt be vallomásában olyan idegen vizsgázó jelenlétéről, akit egyikük sem ismert, és a vizsgabizottság egyik nő tagjával beszélt, amellyel közvetve az I.r. vádlotti vallomást támasztotta alá, azzal, hogy az előzetesen megbeszélt vizsga sikeressége érdekében az I.r. vádlott helyett megjelent személy és II.r. vádlott között egyeztetésre került sor.

[96] A vizsgára jelentkezés egyéb4-ben történő rögzítésével összefüggésben egyértelmű bizonyítékok álltak rendelkezésre, hogy bár a vizsgázók létszámát lehet módosítani – ami jelen esetben nem történt meg – de bejelentés nélkül szakmai vizsga nem tehető le. A vizsgaelnök megbízólevele az abban szereplő képzőintézmény vizsgázóira terjed ki, így más intézmény vizsgázóját nem vizsgáztathatja le. Jelen esetben a II.r. vádlott vizsgaelnöki megbízása a egyéb érdekelt6 képzőintézmény vizsgázóira szólt, így a egyéb érdekelt2 hallgatóját – az I.r. vádlottat - a II.r. vádlott jogszerűen nem vizsgáztathatta volna le. Amennyiben pedig a II.r. vádlott vallomása szerint – észelve a számára ismerős I.r. vádlott személyes megjelenését – megosztva történt a vizsgáztatás, úgy azt jelezni kellett volna. Ennek azonban a vizsgáról készült jegyzőkönyvben nincs nyoma.

[97] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét a másodfokú bíróság alapvetően megalapozottnak iratszerűnek és körütekintőnek értékelte, azonban az elsőfokú ítélet 32. oldal 2. bekezdésében, a II.r. vádlott általi további bűncselekmények elkövetésére utaló vélekedése a Be. 6.§ (3) bekezdése szerinti vádhoz kötöttség elvét sértő és indokolatlanul személyeskedő következtetéseket tartalmaz, ezért azt a másodfokú bíróság az ítélet indokolásából kirekesztette.

[98] A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a vádlottak bűnösségére vont következtetés okszerű, azonban a bűncselekmények jogi minősítésével a másodfokú bíróság nem értett egyet. Ebben a tekintetben az ügyészség fellebbezése – lényegét tekintve – megalapozott.

[99] Az elsőfokú bíróság a Btk. 459.§ 12.pont i) alpont alapján tévesen jutott arra a következtetésre, hogy Terhelt2 II.r. vádlott az OKJ vizsgabizottság elnökeként közfeladatot ellátó személyként járt el, és ebből a téves következtetésből adódóan tévedett a vádlottak terhére róható bűncselekmények jogi minősítése tekintetében.

[100] Az 5/2018. Büntető jogegységi határozat iránymutatása szerint a Btk. az értelmező rendelkezések körében (Btk. 459.§) taxatív felsorolásban jelöli meg a közfeladatot ellátó személyek körét, ezen belül az i) pont értelmében (közfeladatot ellátó személy) a nemzeti köznevelésről szóló törvényben meghatározott esetben a pedagógus, valamint nevelő és oktató munkát közvetlenül segítő alkalmazott, továbbá a nemzeti felsőoktatásról szóló törvényben meghatározott esetben a felsőoktatási intézmény oktatója, tanára és tudományos kutatója.

[101] A hivatkozott háttérjogszabályok alapján az rögzíthető, hogy a Köznev tv. (2011.évi CXCV.tv.) 66.§ (2) bekezdése, illetve a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény

(2011.évi CCIV.tv.) értelmében az előbbi személyek a gyermekekkel, tanulókkal a képzési feladatok ellátása során, azzal összefüggő tevékenységével kapcsolatban büntetőjogi védelem szempontjából közfeladatot ellátó személyek, más szóval a háttérjogszabály kizárólag a büntetőjogi védelem tekintetében minősíti e személyeket közfeladatot ellátóként, és erre tekintettel fokozott védelem alá eső személyként.

[102] A Btk. 306.§-a szerinti közfeladati helyzettel visszaélés tekintetében az elsőfokú bíróság pontosan mutatott rá e törvényi tényállás megalkotásának jogpolitikai céljára, azonban figyelmen kívül hagyta, hogy a Btk. 459.§ (1) bekezdés 12. pont i) alpontjában megjelölt személyi körre a közfeladati jelleggel összefüggő fokozott felelősséget a háttérjogszabályok nem tartalmazzák, így e bűncselekmény tettese a II.r. vádlott, mint az OKJ vizsgabizottság elnöke nem lehet, ezért nyilvánvalóan az I.r. vádlott ugyanezen bűncselekményben történő részesi (felbujtói) elmarasztalása sem helytálló.

[103] Ezzel szemben az ügyészség fellebbezése, a II.r. vádlott hivatalos személykénti értékelése körében előadottak tekintetében megalapozott.

[104] A szakképzésről szóló 2011.évi CLXXXVII. tv. – a vád tárgyává tett bűncselekmény elkövetésekor is hatályos - 14.§ (2) bekezdése értelmében a szakmai vizsgabizottság elnökét és tagjait a szakképzésért és felnőttképzésért felelős miniszter az állami szakképzési és felnőttképzési szerv útján bízta meg. Ugyanezen törvényhely (4) bekezdése szerint vizsgaelnöki megbízást csak az állami szakképzési és felnőttképzési szerv által vezetett országos szakképzési névjegyzék részét képező vizsgaelnöki névjegyzéken szereplő vizsgaelnök kaphat. A szakmai vizsgabizottság döntése, intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása ellen a vizsgázó jogszabálysértésre hivatkozva – a döntéstől, vagy ennek hiányában a tudomásra jutástól számított öt napon belül – törvényességi kérelmet nyújthat be. (5a) bekezdés). A törvényességi kérelem és a kérelem tárgyában hozott határozat bírósági felülvizsgálatával kapcsolatban a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályait kell alkalmazni.

A 15.§ (1) bekezdése szerint a szakképesítésért felelős miniszter elkészíti az ágazatába tartozó szakképesítések tekintetében a vizsgaelnököknek javasoltak listáját. A (2) bekezdés értelmében azokban a szakképesítésekben, amelyekben a gazdasági kamara a szakképesítésért felelős miniszterrel kötött megállapodás alapján kidolgozza és gondozza a szakmai és vizsgakövetelményt, a gazdasági kamara közvetlenül tesz javaslatot az állami szakképzési és felnőttképzési szerv részére a vizsgaelnöki névjegyzékre.

[105] Ezen túlmenően a büntetőeljárás során nem volt vitatott tény, hogy a vizsgabizottság, így a II.r., vádlott, mint a vizsgabizottság elnöke által aláírt, és I.r. vádlott nevére kiállított sorszáml sorszámu bizonyítvány a Ptk. 323.§ (1)-(3) bekezdése értelmében közokirat, melyet a II.r. vádlott, mint az OKJ vizsgabizottság elnöke, ügykörén belül jogszabályi felhatalmazás alapján állított ki.

[106] A Btk. 459.§ 11.pont k) alpontjának értelmezése alapján államigazgatási feladat az oktatási intézmények által a bizonyítványok kiállítása, melyet alátámaszt az is, hogy e tanügyi igazgatás keretében meghozott határozatokat az államigazgatási eljárás szabályai

alapján hozzák, és ezek ellen ugyanezen eljárás szabályi szerint van helye jogorvoslatnak. (BH. 2005.417.)

[107] Mindezek alapján megállapítható, hogy a II.r. vádlott, mint az OKJ vizsga szakmai bizottság elnökének tevékenysége tanügyi igazgatási feladatnak minősül, ezért ennek során hivatalos személyként járt el.

[108] Terhelt2 II.r. vádlott így azzal, hogy hivatalos személyként, a működésével (vizsgáztatással) kapcsolatban jogtalan előnyt kért, amelyért a hivatali kötelességét megszegve Terhelt1 I.r. vádlott részére OKJ-s szakképesítést igazoló bizonyítványt állított ki, a Btk. 294.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) aa) alpontja szerint minősülő hivatali vesztegetés büntettét valósította meg, szemben az első fokú bíróság által a Btk. 291.§ (1)-(2) bekezdése a) pont, (3) bekezdés b) pont szerint értékelt korrupciós bűncselekménnyel.

[109] Ezen túlmenően tekintettel arra, hogy a II.r. vádlott, mint hivatalos személy valódi, de az abban foglalt tények tekintetben általa is tudottan hamis tartalmú, közokiratnak minősülő bizonyítványt – mint a vizsgabizottság elnöke - aláírásával látta el, egyben a Btk.343.§ (1) bekezdés c) pontja szerint minősülő – hivatalos személy által elkövetett – közokirat-hamisítás büntettét is elkövette.

[110] Terhelt2 II.r. vádlott hivatalos személy minőségéről tudomással bíró I.r. vádlott – bár kétségtelenül a II.r. vádlott ajánlatát elfogadva – azért adta a jogtalan előnyt, hogy a II.r. vádlott hivatali kötelességét megszegve szakképesítést igazoló bizonyítványt szerezzen számára, ezzel a Btk. 293.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés büntettének törvényi tényállási elemeit merítette ki.

[111] A hatályos Btk. a hivatali vesztegetés tényállásában az aktív vesztegető büntetendő cselekményeiről rendelkezik (293. §). A hivatali vesztegetés elfogadásáról szóló Btk. 294. § pedig a passzív vesztegetés elkövetési magatartásait állapítja meg. Btk. szerint az előny elfogadója bűncselekményt követ el hivatali működése alatti és azt követő előny elfogadása esetén is. Amennyiben bizonyított, hogy az aktív vesztegető már a hivatalos személy működése előtt elhatározta a jogtalan előny későbbi juttatását, és ezt a szándékát kifejezte, akkor az aktív oldalon álló elkövető cselekménye is tényállásszerű, ellenkező esetben pusztán az előny önkéntes utólagos adása nem valósít meg bűncselekményt.

[112] Jelen esetben megállapítható, hogy Terhelt1 I.r. vádlott éppen a II.r. vádlott kezdeményezése folytán tisztában volt azzal, hogy az általa ígért, és utóbb ki is fizetett 160.000-forint fejében a II.r. vádlott szakképesítést igazoló bizonyítványt szerez számára úgy, hogy ténylegesen sem ilyen jellegű képzésben, sem pedig az OKJ-s vizsgán nem vett részt, illetve nyilvánvalóan arról is tudomással bírt, hogy a II.r. vádlott, mint a vizsgabizottság elnöke ezt kizárólag a hivatali kötelességének a megszegésével tudja megtenni.

[113] Így a Btk. 293.§ (1)(2) bekezdésében meghatározott hivatali (aktív) vesztegetés tekintetében Terhelt1 I.r. vádlott magatartása tényállásszerű úgy, hogy a törvényi tényállási elemeket maradéktalanul kimerítette, vagyis e bűncselekményt az I.r. vádlott a Btk. 13.§ (1) bekezdése értelmében tettesként követte el.

[114] Az I.r. vádlott által elkövetett korrupciós bűncselekmény célja – az irányadó és ebben a tekintetben a másodfokú bíróság által pontosított tényállás alapján – az volt, hogy a szakképzését igazoló bizonyítványt - mint közokiratot – átvegye, melynek érdekében a vizsgán való részvétel igazolására, és a vizsga alapján kiállításra kerülő bizonyítvány megszerzése érdekében az ehhez szükséges okiratait a II.r. vádlott rendelkezésére bocsátotta. Ezzel a magatartásával pedig a II.r. vádlott által elkövetett – az előzőekben kifejtettek okán a Btk. 343.§ (1) bekezdés c./ pontja szerint minősülő - közokirat-hamisítás bűntettéhez szándékosan segítségét nyújtott, vagyis e bűncselekményt a Btk. 14.§ (2) bekezdése értelmében bűnsegédként követte el.

[115] Helyesen utalt a főügyészség fellebbezésében arra is, hogy az elsőfokú bíróság Terhelt1 I.r. vádlott közbizalom elleni bűncselekménye tekintetében tévesen állapított meg felbujtói elkövetési magatartást, hiszen az irányadó tényállás alapján nem az I.r. vádlott magatartása bírta rá terhelt2 II.r. vádlottat a bűncselekmény elkövetésére, ellenkezőleg a II.r. vádlott ajánlatát elfogadva, az ehhez szükséges okiratokat átadva működött közre annak végrehajtásában, más szóval az I.r. vádlott magatartása a II.r. vádlott tekintetében nem szándék kialakító, hanem szándékerősítő hatású volt.

[116] Mindezek alapján a másodfokú bíróság a vádlottak terhére rótt bűncselekmények anyagi jogi minősítését a fentiek szerint változtatta meg.

[117] A büntetés kiszabása körében értékelt körülményekre az elsőfokú bíróság kellő részletességgel kitért. Ebben a tekintetben – a megváltozott minősítés alapján - mindkét vádlott esetében a súlyosító körülmények köréből a többszörös halmazat mellőzése vált indokolttá, míg a részesi magatartást I.r. vádlott tekintetében a közbizalom elleni bűncselekmény esetében értékelhető.

[118] Az büntetés kiszabása során irányadó büntetési tétel középértéke az eltérő jogi minősítés ellenére egyik vádlott esetében sem változott, ellenben Terhelt1 I.r. vádlott tekintetében (ahogy az elsőfokú bíróság által megállapított Btk. 290.§ (1)-(2) bekezdése szerinti minősítés esetén a Btk.290.§ (5) bekezdése) a Btk. 293.§ (6) bekezdése a büntetés korlátlan enyhítésére ad lehetőséget, figyelemmel arra, hogy a bűncselekményt, mielőtt az a hatóság tudomására jutott volna, az I.r. vádlott a hatóságnál bejelentette és az elkövetés körülményeit feltárta.

[119] Terhelt1 I.r. vádlott esetében így az elsőfokú bíróság indokoltan jutott arra a következtetésre, hogy pénzbüntetés alkalmazása is megfelelően szolgálja a büntetési célokat. Azonban a közélet tisztaságához fűződő társadalmi érdek, és az ezt romboló korrupciós bűncselekményekkel szembeni fellépés érdekében a másodfokú bíróság egyetértett azzal az ügyészi fellebbezésben foglalt állásponttal, hogy a bűncselekmény önkéntes feltárását vállaló, bűnösségét elismerő I.r. vádlott esetében sem áll arányban a törvényi minimumban meghatározott napi tétel számú pénzbüntetés a bűncselekmény tárgyi súlyával, társadalomra veszélyességével, különös tekintettel a büntetés halmazati jellegére. Ilyen indokok mentén a pénzbüntetés napi tétel számát – változatlanul a törvényi minimumhoz közelítően, de 100 napi tételre - súlyosította a büntetés általános megelőzési célzatát is szem előtt tartva.

[120] Terhelt2 II.r. vádlott tekintetében ellenben a másodfokú bíróság a súlyosításra, végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazására irányuló ügyészi indítványt nem tartotta megalapozottnak.

[121] A II.r. vádlottal szemben az elsőfokú bíróság az igen jelentős – 8 évet meghaladó – időmúlás és rendezett személyi körülményei alapján indokoltan látta úgy, hogy felfüggesztett szabadságvesztés is megfelelően szolgálja a büntetési célokat. A szabadságvesztés tartama és felfüggesztésének próbaideje törvényes, ez utóbbi törvényi maximumhoz közelítő tartama megfelelően kifejezésre juttattja a bűncselekmények tárgyi súlyát, egyben megfelelő visszatartó erőt jelent.

[122] A Btk. 52.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében alkalmazott foglalkozástól eltiltás tekintetében kifejtett elsőbírói indokokkal a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett, a II.r. vádlott hivatalos személyként, az ebből adódó lehetőségeit felhasználva, anyagi haszonszerzés érdekében ajánlotta fel közreműködését az I.r. vádlott számára olyan közokirat megszerzéséhez, amely a vizsgáztatói tevékenységével állt összefüggésben. Erre figyelemmel a vizsgáztatói tevékenységtől eltiltása törvényes és indokolt, azonban az eltiltás végleges hatályú alkalmazását a másodfokú bíróság eltúlozottnak ítélte.

[123] A Btk. 53. § (2) bekezdése értelmében végleges hatállyal az tiltható el, aki a foglalkozás gyakorlására alkalmatlan - nyilvánvalóan ez nem áll fenn - vagy arra méltatlan.

[124] A méltatlanság vizsgálatánál a másodfokú bíróság azt emeli ki, hogy a II.r. vádlott az oktatói és ehhez kapcsolódó vizsgáztatói tevékenységet hosszú időn keresztül, meg nem cáfolt nyilatkozatai szerint szakmájában elismert módon látta el. Olyan kétséget kizáró bizonyíték a jelen eljárásban nem merült fel, amely arra utalna, hogy szakmai tevékenységével rendszeresen visszaélve, azt bűncselekmények elkövetéséhez használta volna fel, vagyis az ítéleti tényállásban leírt magatartása egyszeri eset volt. Mindezek alapján a másodfokú bíróság lehetőséget látott a foglalkozástól eltiltás határozott időtartamra történő mérséklésére, de a bűncselekmény jellegét és tárgyi súlyát is szem előtt tartva azt az alkalmazható törvényi keretek között, annak középértékében – 5 évben - határozta meg.

[125] Terhelt2 II.r. vádlott tekintetében a pénzbüntetés és vagyyonelkobzás törvényi előfeltételei fennálltak, az elsőfokú bíróság erre vonatkozó ítéleti rendelkezései pontosak, megalapozottak.

[126] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának megállapítása és a feltételes szabadságra bocsátásra és a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére vonatkozó ítéleti rendelkezések ugyancsak megfelelnek a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

[127] Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásában a bűnjelekre, valamint a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezéseinek részletes indokát adta.

[128] A bűnjellekkel kapcsolatban a másodfokú bíróság az egyébként helytálló rendelkezésekkel egyetértve – az ítéleti rendelkezések végrehajthatósága érdekében – azt kizárólag a bűnjellek lefoglaló hatóság ügyszámának és a bűnjelek nyilvántartási számának megjelölésével egészítette ki.

[129] A bűnügyi költség tekintetében az elsőfokú bíróság példa értékű pontossággal, a felmerült költség költségjegyzékben szereplő tételszámának megjelölésével adta indokát annak, hogy az egyes tételeket mely vádlott terhére állapította meg, illetve mely tételeket viseli az állam.

[130] Terhelt1 I.r. vádlottat a kirendelt védő munkadíjával kapcsolatban kötelezte az elsőfokú bíróság 340.241-forint bűnügy költség megfizetésére, egyben kifejtette, hogy a Be. 574.§-a nem ad lehetőséget a védői díj méltányosság alkalmazásával történő mérséklésére, illetve a kötelező védelem mellett annak megállapítására, hogy az az eljárásban szükségtelenül merült volna fel.

[131] Az I.r. vádlott kirendelt védője a fellebbezésében az elsőfokú bírósági eljárásban felmerült védői díjának az állam terhére történő megállapítását kérte. Hivatkozása szerint az I.r. vádlott az előkészítő ülésen a bűnösségét beismerte, lemondott a tárgyaláshoz való jogáról, és ezt a nyilatkozatát az elsőfokú bíróság végzéssel elfogadta, majd utóbb – álláspontja szerint indokolatlanul – e végzést hatályon kívül helyezte. Így a hatályon kívül helyezést követően felmerült védői munkadíj, mint bűnügyi költség tekintetében indokolt méltányosság alkalmazásával annak megállapítása, hogy azt az állam viseli.

[132] A másodfokú bíróság a I.r. vádlott terhére megállapított bűncselekmények tárgyi súlyának – mint a méltányosság gyakorlása feltételének – vizsgálata során arra a megállapításra jutott, hogy nem hagyhatók figyelmen kívül az irányadó büntetési tételen, mint a tárgyi súly objektív ismervén túl a jelen ügy egyedi sajátosságai. Így az, hogy az I.r. vádlott, saját felelősségére is kiterjedően a bűncselekmények elkövetését, mielőtt az a hatóságok tudomására jutott volna feltárta, olyan mértékben csökkenti a bűncselekmény tárgyi súlyát, hogy a jogalkotó a korrupciós bűncselekmények feltárásához fűződő társadalmi érdeket szem előtt tartva ilyen esetben a büntetés korlátlan enyhítését, különös méltánylást érdemlő esetben annak mellőzését is lehetővé teszi.

[133] A másodfokú bíróság álláspontja szerint, tekintettel arra is, hogy az I.r. vádlott már az előkészítő ülés során a bűnösségét elismerte, a tárgyaláshoz való jogáról lemondott, indokolt a Be. 574.§ (5) bekezdésének alkalmazásával, méltányosságból a bűnügyi költség egy része alóli mentesítése, ezért a bírósági eljárás során az előkészítő ülésen és a 2020. december 3-án megtartott tárgyaláson felmerült védői díj megfizetésére kötelezte az I.r. vádlottat, míg a további ezzel kapcsolatban felmerült bűnügyi költséget az államra terhelte.

[134] Terhelt2 II.r. vádlott vonatkozásában a 8/2015. (IV. 17.) AB határozat [74] bekezdésében foglaltak, illetve a védője indítványának megfelelően vizsgálta az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét [Btk. 102. § (1) bekezdése].

A hivatalos személyi minőségének felhasználásával az adott bűncselekményi kategórián belül súlyosabb megítélés alá eső korrupciós és közbizalom elleni bűncselekményt megvalósító II.r. vádlottat nem találta érdemesnek az előzetes mentesítésre.

Következetes a bírói gyakorlat az érdemesség vizsgálata során abban is, hogy nem hagyható figyelmen kívül a vádlott bűncselekményhez való viszonyulása, bűnösségének, az általa elkövetett bűncselekmény társadalomra veszélyességének belátása, illetve olyan magatartás, nyilatkozat részéről, amelyből levonható az a következtetés, hogy a tetteivel szembe fordult, azt megbánta. Eerre utaló magatartás azonban a II.r. vádlott részéről a büntetőeljárás során nem volt feltárható.

[135] Az elsőfokú ítélet bevezető részéből az előkészítő ülésre utalást a másodfokú bíróság a Be. 451.§ (2) bekezdés c./ pontjára figyelemmel, mint szükségtelent, mellőzte.

[136] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülés alapján, a 330/2021.(VI.10.) Korm. rendelet 1.§-ára figyelemmel, a 2020. LVIII.tv. 210.§ (5) és (6) bekezdése értelmében tanácsülésen meghozott ítéletével a Be. 606. § (1)-(2) bekezdése alapján változtatta meg, míg az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezéseit a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[137] A másodfokú eljárásban a kirendelt védő díjával kapcsolatban felmerült bűnügyi költséget – az I.r. vádlott és védőjének eredményes fellebbezésére tekintettel - a Be. 613.§ (1) (2) bekezdése alapján az állam viseli.

Budapest, 2021. október 27.

dr. Magócsi István s.k.

Barabásné dr. Birinyi Andrea s.k.

dr. Raczky Katalin s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 28.B.202/2019/67. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.59/2021/9. számú ítéletében foglalt változtatásokkal 2021. október 27. napján Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlottak tekintetében jogerőre emelkedett.

Budapest, 2021. október 27.

dr. Magócsi István sk.

a tanács elnöke

...